

Sokneprest Em. Svein Martinsen:
«Hellig, hellig, hellig er Herren Sebaot.
All jorden er full av hans herlighet.» (Jes.6,3)
Landro kyrkje 090414

I To scener fra det Aller Helligste:

A Jesaja

Gud kaller Jesaja til profet

6

I det året da kong Ussia døde, så jeg Herren sitte på en høy og mektig trone, og slepet av hans kappe fylte templet. 2 Serafer stod omkring ham. Hver av dem hadde seks vinger. Med to dekket de ansiktet, med to dekket de føttene, og med to holdt de seg svevende. 3 De ropte til hverandre:

«Hellig, hellig, hellig er Herren Sebaot.

All jorden er full av hans herlighet.»

4 Boltene ristet i dørtersklene når ropet runget, og huset ble fylt med røk. 5 Da sa jeg:

«Ve meg! Det er ute med meg.

For jeg er en mann med urene lepper,
jeg bor blant et folk med urene lepper,
og mine øyne har sett Kongen,
Herren, Allhærs Gud.»

6 Da fløy en av serafene bort til meg. I hånden hadde han en glo, som han hadde tatt med en tang fra alteret. 7 Med den rørte han ved min munn og sa:

«Se, denne har rørt ved dine lepper.

Din skyld er tatt bort, din synd er sonet.»

8 Så hørte jeg Herrens røst:

«Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss?»

Da sa jeg: «Se, her er jeg. Send meg!»

Året er 740 f.Kr., "det året da kong Ussia døde". Profeten Jesaja, "sønn av Amos" (1,1, 2,1), får i denne tiden syner om land, "kirke" og styresett i Juda og Jerusalem. I kap.6 ser han Herren inne i, og møter Ham inne i templet.

I dette avsnittet finnes det en rekke sentrale bibelske begrep, for eksempel:

Herren Sebaot=Jahve, Jeg ER, Jeg er den Jeg ER, jfr. 2.Mos. 3,14-16. Guds Navn.

(jødene bruker et annet navn på Gud, Adonay, i respekt for Herrens Navn).

Kadosh: Hellig: Det voldsomt lysende, brennende, men også det som varmer.

Kavod: Herlighet. Mye samme betydning som Kadosh.

Hammelek: Kongen

Den Hellige Gud (*hakadosh*) er helt adskilt og forskjellig fra det vanlige, dagligdagse og det verdslige. Gud er én, stor og fryktinngytende. Som den Hellige (*hakadosh*), er Herren, hæskarenes Gud (*Adonai(Jahve) Tseva'ot*) helt unik, uforlignelig, og uten rival. Han som er Skaper og Herre er alene er verdig sann tilbedelse.

Hele jorden er full av hans herlighet (*kavod*). Det vil si at skaperverket vitner om Hans Nærvær og bærer hans signatur. Mennesket er iflg, Skapelsesberetningen skapt i Guds bilde(*tselem elohim*):

"Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, til mann og kvinne skapte han dem."(1.Mos.1,27)

Bibelens første blad viser oss at mennesket ble skapt for å gjenspeile Guds Herlighet. Men syndefallet forvrent Guds bilde og ødela mulighetene for mennesket til å reflektere Guds vesen. Men når vi bekjenner Jesus som vår Herre og blir født på ny, begynner Den Hellige Ånd prosessen med å tilpasse oss til Guds bildet:

“...alle ser vi med utildekket ansikt Herrens herlighet som i et speil og blir forvandlet til det samme bilde, fra herlighet til herlighet. Dette skjer ved Herrens Ånd.(2. Kor. 3:18)

“Dem som han på forhånd har vedkjent seg, har han også på forhånd bestemt til å bli formet etter hans Sønnens bilde, så han skulle være den førstefødte blant mange søsken.”(Rom 8:29).

Guds nærvær i templet må også være på nådestolen, i det aller helligste, hevet over paktens ark, mellom de hellige engler, her kalt serafim, (Det hebraiske ordet *serafim* (hebraisk: שרפים) er et substantiv i flertall som er avledet av verbet *saraf* som betyr «å brenne»). “Brennerne” brenner i kjærlighet til Gud, har nidkjærhet for Hans herlighet, og står i mot all synd. De er åndelige skapninger med seks vinger som har sin plass omkring Guds trone i himmelen. Vingene beskriver også vårt forhold til Guds herlighet: Ansikt og føtter dekkes, men det handler også om Tjeneste for Ham. Men Herren er hovedpersonen: Den guddommelige herlighet fyller hele tempelet. Gud er på sin trone.

Det strålende, ja, forferdelige synet av den Guddommelige majestet overvældet profeten med en sterk opplevelse av egen synd.

Men serafens henting av hellig ild fra alteret(6,6-7) snur alt om.

Jesus sier i Joh.12 at visjonen egentlig handler om Ham! Gud er i Kristus Jesus. Gud sitter derfor også på en trone av nåde; og gjennom Jesus er veien til denne helligdommen lagt åpen.

Gud bor i hvert angrende hjerte, For Jesu skyld, i Den Hellige Ånd. Og endatil, når Evangeliet henter oss inn til Herren, sendes vi ut fra Ham, til Tjeneste for Ham(6,8).

B Johannes' åpenbaring

GUDS TRONE OG LAMMET (Kap. 4–5)

Tilbedelse i himmelen

4

Deretter hadde jeg et syn: Jeg så at det var **åpnet en dør inn i himmelen**. Og den **røsten** jeg før hadde hørt tale, med **klang som en basun**, sa til meg: «Stig opp hit, så vil jeg vise deg det som heretter skal skje.»

2 I det samme kom **Ånden** over meg. Og se, **i himmelen stod en trone, og det satt en på tronen**. **3** Han som satt der, var å se på som **jaspis og karneol, og tronen var omgitt av en regnbue; den var som smaragd**. **4** I en krets om tronen så jeg **tjuefire andre troner**, og på dem satt **tjuefire eldste**, kledd i **hvite klær** og med **kranser av gull** på hodet. **5** Fra tronen gikk det ut lyn og drønn og tordenbrak, og foran den **flammet sju fakler, det er Guds sju ånder**. **6** Framfor tronen var det likesom et **glasshav, lik krystall**. Og rundt tronen, midt på hver side, var det **fire vesener, dekket med øyne foran og bak**.

7 Det første vesenet lignet en løve, det andre lignet en okse, det tredje hadde ansikt som et menneske, og det fjerde var lik en ørn i flukt. **8** **Hvert av de fire vesener hadde seks vinger, og overalt hadde de øyne, både rundt om og under vingene. Natt og dag roper de uten stans:**

Hellig, hellig, hellig

er Herren Gud, Den Allmektige,

han som var og som er og som kommer.

9 Hver gang de fire vesener priser og hyller og takker ham som sitter på tronen, han som lever i all evighet, **10** faller de tjuefire eldste ned for ham som sitter på tronen, og de tilber ham som lever i all evighet. De kaster sine kranser fram for tronen og roper:

11 **Verdig er du, vår Herre og Gud,**

til å motta all pris og ære og makt.

For du har skapt alle ting,

du ville det, og de ble til, skapt av deg.

III En ny dimensjon: Lammet:

5

Og jeg så at han som satt på tronen, hadde en bokrull i sin høyre hånd. Det var skrevet både inne i den og utenpå, og den var forseglet med sju segl. 2 Da så jeg en mektig engel som ropte ut med høy røst: «Hvem er verdig til å åpne boken og bryte seglene på den?» 3 Men verken i himmelen eller på jorden eller under jorden var det noen som kunne åpne boken eller se i den. 4 Da gråt jeg sårt, fordi ingen var funnet verdig til å åpne boken eller se i den. 5 Men en av de eldste sa til meg: «Gråt ikke! For løven av Juda stamme, Davids rotskudd, han har seiret og er den som kan åpne boken og de sju segl.» 6 Og jeg så et lam: Det stod midt i kretsen, mellom tronen og de fire vesener og de eldste, og Lammet så ut som det var slaktet. Det hadde sju horn og sju øyne, og øynene er Guds sju ånder som er sendt ut over hele jorden.

7 Lammet kom bort til ham som satt på tronen, og tok imot boken av hans høyre hånd. 8 Da det tok boken, falt de fire vesener og de tjuefire eldste ned for Lammet. Hver av dem hadde en harpe og gullskåler fulle av røkelse, det er de helliges bønner. 9 De sang en ny sang:

Boken med de sju segl

Verdig er du til å ta imot boken

og åpne seglene på den.

For du ble slaktet

og har med ditt blod frikjøpt for Gud

mennesker av alle stammer og tungemål,

av alle folk og nasjoner.

10 Til et kongerike har du gjort dem,

til prester for vår Gud,

og de skal herske på jorden.

11 Og i mitt syn hørte jeg koret av de mange engler som stod omkring tronen og de fire vesener og de eldste – det var titusener på titusener, tusener på tusener av dem. 12 De ropte med høy røst:

Verdig er Lammet som ble slaktet,

verdige til å få all makt og rikdom, visdom og styrke,

ære og pris og takk.

13 Og hver skapning i himmelen og på jorden og under jorden og på havet, ja, alt som der finnes, hørte jeg si:

Han som sitter på tronen,

han og Lammet skal ha all takk og ære,

pris og makt i all evighet.

14 De fire vesener svarte: Amen. Og de eldste kastet seg ned og tilbad.

III Vår reaksjon i møte med Den Hellige Gud:

Nehemja

Nehemja(ca.445 f.Kr.)ber for sitt folk

1

"2 Jeg spurte (speiderne) hvordan det var med de jødene som hadde sluppet fra fangenskapet og var kommet hjem igjen, og hvordan det stod til i Jerusalem. 3 De svarte: «De som slapp fra fangenskapet og nå er tilbake der i landet, lever i stor nød og vanære. Muren omkring Jerusalem er revet ned, og portene er brent opp.» 4 Da jeg hørte dette, satte jeg meg ned og gråt. Jeg sørget i flere dager og fastet og bad til himmelens Gud.

5 Jeg sa: Å Herre, himmelens Gud, du store og fryktinngytende Gud, du som holder din pakt og viser miskunn mot dem som elsker deg og holder dine bud. 6 La ditt øre gi akt og dine øyne være åpne, så du hører din tjeners bønn, når jeg ber til deg både dag og natt for dine tjenere israelittene. Jeg bekjenner de synder som vi israelitter har gjort mot deg. Både jeg og min fars ætt har syndet. 7 Vi har båret oss ille at mot deg og har ikke holdt de bud og forskrifter og lover som du gav din tjener Moses. 8 Kom i hu det ordet du talte til din tjener Moses da du sa: «Dersom dere er troløse, vil jeg spre dere blant folkene. 9 Men hvis dere vender om til meg, holder mine bud og lever etter dem, da vil jeg

samle dere, om dere så er drevet bort helt til verdens ende, og føre dere til det stedet som jeg har valgt til bolig for mitt navn.» 10 De er jo dine tjenere og ditt folk, som du har fridd ut med din store kraft og din sterke hånd. 11 Herre, hør da og gi akt på bønnene fra din tjener og dine tjenere, som gjerne vil frykte ditt navn...(Jfr.Salme 68:35).

Akkurat som Serafene i Jesajas visjon, Jesaja selv, Nehemja vitner om og bekjenner Herrens hellighet og ære skulle vi gjøre det. Ikke bare ved å synge med under prefasjonen i Den Hellige Messen, der Jes.6,3 blir brukt, men enda mer vitne om og bekjenne Herrens store Navn, og tilbe Herren, hærskaenes Gud: I ekteskap, familie, vennelag, nabolag, kommune, land, nettet, Facebook, menighet, kirke, overalt og alltid:

**Han som sitter på tronen,
han og Lammet skal ha all takk og ære,
pris og makt i all evighet.(Åp.5,13)**

**"Far ut or
Dine skor!
Her du stender på heilag jord:
Her er staden av Herren vard,
Her er himmelens fyregard,
Her er Guds kyrkja og hus.**

**Heilag er
Kyrkja her,
Heilag midt i ei syndig verd.
Sting enn fienden hennar hæl,
Gud, som er heilag i Israel,
han kann òg helga si brud."**

(Landstad, Blix: Nokre Salmar, 765, v.1+4. I moderne form, NoS, 538)

**Til Ære for Faderen og Sønnen og Helligånden, som i begynnelsen, så nå og alltid, og i all evighet.
Amen!**

<http://biblehub.com>

<http://biblehub.com/isaiah/6-1.htm> osv.

<http://www.christnotes.org/commentary.php?com=mhc&b=23&c=6>